

Η ΦΙΛΟΜΕΝΗ

Ἔσμα ἐκ τῆς Κυκεωνιάδος.

Πῶς κοιμᾶσαι Φιλομένη
 Στὸ κρεβάτι μοναχῆ;
 Τ' εἶν' αὐτὸ ποῦ σε μαραίνει,
 Δὲν διψᾷς φιλιὰ καὶ Σὺ;

Ἄν προσμένης νὰ γηράσης
 Δὲν θὰ ᾄδῃς ποτὲ χαρά,
 Σπεῦσε τ' ἄνθη σου νὰ μάσσης
 Ἀγγελόπλαστη εὐμορφιά.

Ὁ καθείς ἐδῶ σε θέλει
 Ἀλλὰ Σὺ μᾶς ἀπωθεῖς,
 Καὶ κρυφὸ τὸ γλυκὺ μέλι
 Σὰν τὴ μέλισσα κρατεῖς.

Πλὴν σ' αὐτὰ τὰ πυκνὰ δάση
 Κάποιο χέρι θὰ εὐρεθῇ,
 Ποῦ τὸ μέλι σου θὰ μάσση
 Μέλισσά μου ζηλευτή.

1884

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΛΟΥΖΗΣ

ΕΙΣ ΤΟ ΛΕΥΚΩΜΑ ΤΗΣ ΔΕΣΠΟΙΝΙΑΔΟΣ

ΑΝΝΗΣ Α. ΚΑΣΣΑΒΕΤΗ

Ὅποτε ἔζ' ἡ Μοῦσά μου ἂν στίχους μοῦ ἐζήτεις
 Θὰ ἔπνεον ἀρώματα οἱ στίχοί μου ἐκεῖνοι,
 Διότι μὲ ἐνέπνεεν ἡ θεία καλλονή της,
 Πλὴν τώρα τὴν γραφίδα μου ἡ θλίψις της ἀμβλύνει.

Ἦτένιζον τὸ βλέμμα της κ' ἡ φωτεινὴ λαμπάς της
 Ὡδήγει τὴν γραφίδα μου εἰς ὑψηλάς ποιήσεις,

Ἄς νὰ θαυμάσῃ ὤφειλε καὶ ἐκθειάσῃ πᾶς τις
Ἄφοῦ μοὶ τὰς ἐνέπνεεν ἢ φωτεινὴ τῆς φύσις.

Ἄλλὰ τῇ ἔκοψαν σκληρῶς τοῦ βίου τῆς τὸ νῆμα,
Καὶ κόπτεται μοὶ ἡ ζωὴ μὲ δάκρυα καὶ θρήνους,
Καὶ μὲ ὠθοῦσι στεναγμοὶ βιαίως πρὸς τὸ μνήμα·
Πῶς στίχους λοιπὸν δύναμαι νὰ γράψω χαρμοσύνους !

Ὅποτε ἦν ἐν τῇ ζωῇ πλήρης χαρᾶς καὶ σθένους,
Ἡ Μοῦσά μου, τὴν ἐβλεπον ἀρωματῶδες κρίνον,
Καὶ περίε αὐτῆς κάλυκας εὐώδεις τὰς παρθένους
Κ' ἐμέθυσον ἐξ ἡδονῆς τὰ ἄσματά μου χύνων.

ὦ τότε ἂν μοὶ ἔλεγες· «ὀλίγους στίχους δός μοι»
Θὰ ἦσαν οὔτοι ἄρρητος ἀγγέλων μελωδία,
Καὶ παραδείσου μουσική, καὶ τοῦ Ἀπείρου κόσμοι,
Καὶ τοῦ Παντὸς ἔτι αὐτοῦ ἢ ἄκρα ἀρμονία.

Ἄλλὰ θὰ γράψω πρὸς στιγμήν, κρατῶν τὰ δάκρυά μου·
Καὶ δύναμαι νὰ ἀρνηθῶ τὴν πρώτην αἴτησίν σου,
Τὴν αἴτησιν κόρης ἀβραῆς, δι' ἐν στιχοῦργημά μου ;
Ἄς γράψω· οὔτω θέλω ζῆ εἰς τὴν ἀνάμνησίν σου.

Πλὴν τί νὰ γράψω ! κάλλιον εὐχὴν μοὶ μόνον μίαν :
Ὅπως ἐγὼ ἠγάπησα καὶ σὲ νὰ σ' ἀγαπήσῃ,
Ὁ ἐκλεκτός σου, μ' ἔρωτα καὶ μὲ στοργὴν ὁμοίαν
Νὰ εὐτυχίσης σὺ αὐτόν, καὶ νὰ σὲ εὐτυχίση.

Τί ἄλλο θέλεις κάλλιον διὰ τὸ λεύκωμά σου
Νὰ μένη εἰς ἀνάμνησιν, πλὴν ταύτης τῆς εὐχῆς μου
Ἦν ἔγραψα κ' ὑπέγραψα καὶ δίδω χάρισμά σου,
Καὶ εἶνε ὅλως ἀκραϊφνῆς κ' ἐκ βάθους τῆς ψυχῆς μου ;

Ἐν Ἀθήναις 17 Ἀυγούστου 1883.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Ι. ΣΑΛΒΑΤΩΡ